

Julio Cortázar

UTASÍTÁSOK A LÉPCSŐ MEGMÁSZÁSÁHOZ

Bizonyára mindenki megfigyelte már, hogy a talaj gyakran meggyűrődik, olyanformán, hogy az egyik része a talaj sík felületére merőlegesen, a másik pedig az említett felülettel párhuzamosan helyezkedik el, helyet adva egy újabb merőleges meggyűrődésnek, és ez spirálisan vagy tört vonalakban a lehető legkülönbözőbb magasságokig megismétlődik. Előrehajolva, bal kezünket az egyik függőleges részre, jobb kezünket pedig az ennek megfelelő vízszintesre helyezve egy lépcsőfok vagy lépcső pillanatnyi birtokosai vagyunk. Minden egyes lépcsőfok, amint láttuk, két elemből áll, és egy kicsit magasabban és egy kicsit előbbre van, mint az előző; és ez az az alaptétel, amely a lépcsőnek értelmet ad, hiszen bármilyen más kombináció, eredményezzen szebb vagy festőibb formákat, sohasem képes arra, hogy a földszintről az emeletre vezessen

A lépcsőket szemből másszuk meg, mivel hátrálva vagy oldalazva igen kényelmetlen volna. A természetes tartás a következő: talpon maradunk, a karunkat lazán lelógatjuk, a fejünket felemeljük, de csak annyira, hogy még jól lássuk azt a lépcsőfokot, amely azt a másikat követi, amelyre lassan és egyenletesen épp most lépünk. A lépcsőn való felmenetelt azzal kezdjük, hogy felemeljük a testünk alsó, jobb oldali részét, amely általában bőrbe vagy szarvasbőrbe van bújtatva, s amely, néhány kivételtől eltekintve, pontosan elfér a lépcsőn. Amikor említett részünk, melyet a rövideg kedvéért lábnak nevezünk, már az első lépcsőfokon van, magunk után húzzuk a megfelelő bal oldali részt is (amelyet szintén lábnak nevezünk, de nem szabad összekevernünk az előbb említett lábbal), és felemeljük a láb magasságába, majd folytatjuk a felemelés műveletét egészen addig, míg a második lépcsőfokra nem helyezzük, így azon nyugszik a láb, az első pedig a láb nyugszik. (Mindig az első lépcsőfok a legnehezebb, egészen addig, amíg nem találjuk meg a mozdulatok megfelelő összehangoltságát. A magyarázatot megnehezíti a láb és láb elnevezések egybeesése. Kérem, nagyon vigyázzanak rá, ne-hogy egyszerre emeljék fel a lábat és a lábat.)

Miután így felérkeztünk a második lépcsőfokra, elegendő váltakozva megismételni ezeket a mozdulatokat, egészen addig, amíg a lépcső tetejére nem érünk. A lépcsőt könnyedén, egy kis sarokmozdulattal hagyjuk el, amellyel mintegy odaszögezzük a helyére, ahonnan nem is mozdul el többé, egészen addig, amíg le nem jövünk rajta.